

Het Parool

gaat

Sophia Zürcher 4 oktober 2019, 11:09

Feedback

Marieke Zwart, Taman Mini (Indonesië 1979). BEELD TOON SEGERS

Er staan huizen in de nieuwe tentoonstellingsruimte van Framer Framed in Amsterdam-Oost. Een gepast housewarmingcadeau van Jo-lene Ong, die als gastcurator de allereerste tentoonstelling in het nieuwe onderkomen van Framer Framed mag organiseren.

Dit artikel krijgt u cadeau. Lees de eerste 4 weken onbeperkt.

UITPROBEREN

Framer Framed heeft de Tolhuistuin verruild voor het lichte pand aan de Oranje-Vrijstaatkade. Dit gebouw (voorheen CBK Oost) biedt een mooier onderkomen voor kunst; er is daglicht en veel meer ruimte waardoor Framer Framed nu voor het eerst grote installaties kan exposeren.

Een zo'n installatie is een houten silhouet van een doorzonwoning, maar dan op schaal 60:100. Marieke Zwart wijst erop dat doorzonwoningen, die met hun grote ramen bedoeld waren om de samenleving 'transpanter' te maken, gebouwd zijn naar blauwdrukken uit 1947. Dat is het jaar waarin de strijd in Nederlands-Indië hevig woedde, maar daar wordt bij voorkeur níét transparant over gedaan. In het schaalmodel van de doorzonwoning toont ze een ontroerende video van een interview met een bejaarde oorlogsveteraan die niet wil, niet kan vertellen wat er destijds is gebeurd in Indië. Het verleden daar snoert hem nu nog steeds de mond.

Curator Jo-Lene Ong baseerde de titel van haar tentoonstelling, *Elsewheres within Here*, op een bijna gelijknamig boek van filmmaker en postkoloniaal denker Trinh T. Minh-ha (de naam Framer Framed komt ook bij haar vandaan). Waar de tentoonstelling over gaat, is lastig uit te leggen, omdat het eigenlijk gaat over waar het níét over gaat. Volgt u het nog?

Elsewheres Within Here

Groepstentoonstelling

Feedback

Dit artikel krijgt u cadeau. Lees de eerste 4 weken onbeperkt.

UITPROBEREN

Het woord ‘migratie’ wordt in alle teksten nadrukkelijk vermeden, omdat het vermoedelijk zo’n beladen term is geworden, maar de tentoonstelling gaat over wat wel en niet hoort bij ‘thuis’ – en daar verstaat Ong zowel je land, je huis als je lichaam onder. Op het moment dat je die thuzen wil definiëren, wil omheinen, komt ‘het elders’ er steevast tussendoor gepiept.

In de praktijk betekent dat dat deze kunstwerken zelf zich ook niet laten definiëren: ze zijn ongrijpbaar. Want wat gebeurt er nou precies in de video van Rumiko Hagiwara? Zij koppelt de ontwikkeling van het Shelllogo aan haar eigen reis van Japan naar Nederland. De schelp van Royal Dutch Shell is namelijk gebaseerd op een Japanse zeeschelp. Het oorspronkelijke logo had nog een schaduw, maar werd met de jaren steeds platter. Terwijl andersom de Japanse kunst oorspronkelijk geen schaduwen kende; die kwamen er pas na contacten met het Westen.

Hagiwara zegt de schelp zijn schaduw terug te willen geven, en probeert dat in de video op een vrij onnavolgbare, maar daarom niet minder fascinerende manier – er zit zelfs een stukje karaoke in.

Feedback

MEER OVER FRAMER FRAMED KUNST, CULTUUR EN ENTERTAINMENT KUNST EN ENTERTAINMENT
SOPHIA ZÜRCHER

Dit artikel krijgt u cadeau. Lees de eerste 4 weken onbeperkt.

UITPROBEREN